

i deres indbyrdes Forhold; jeg er ikke i Stand til at se det. Netop derfor skulde jeg ikke have noget imod at gaa til en Udbring, naar der kunde blive Enighed derom. Jeg tror ikke, som det ærede Medlem, at det kan anses for givet, at Loven vil blive til Skade for Byerne. Det ærede Medlem nævnte, at der er saa mange Børn i Malborg, som altsaa forudsættes at forøge Udgifterne til Fattigvæsenet. Men Forholdet er altsaa det, at man nu har de Børn, uagtet man i mange Tilfælde godt kunde frigøre sig for dem ved Hjemsendelse, men det gør man jo ikke nu, man er human i sit Fattigvæsen, og det er min Erfaring, at man i det Hele i Byerne er human i sit Fattigvæsen. Man gaar ikke i Byerne let til Hjemsendelse, og jeg har tidligere sagt, at jeg tror, at herefter vil Hjemsendelse inarest blive forlangt af Vanddistrikterne, fordi Forholdene blive noget dyrere paa Grund af Refusionsbestemmelsen, hvilket vil gøre, at der ikke bliver nogen stor Difference. Naar man allerede nu i Byerne handler humant efter de nugældende Lovbestemmelser, uagtet man ikke behøver at handle saaledes, synes jeg ikke, at det tyder paa, at man vil føle sig særlig prægraveret ved de nye Lovbestemmelser. Jeg tror ikke, der kan være Tale om andet end at lade Opholdskommunen afholde en Del af Forsørgelsen, og om man vil tage $\frac{1}{3}$ eller $\frac{1}{10}$, beror paa et Skøn. Jeg tror ikke, at det ærede Medlem skal være bange for, hvad der vedtages her. Jeg paastikker i øvrigt det ærede Medlems Udtalelser i flere Retninger. — Af andre Medlemmer har det ærede 2det Medlem for 6te Kredts (Casperen) udtalt sig om det kommunale Selvførelse, som han mener, man vil gaa for nær. Det tror jeg ikke, at nogen vil, men jeg skal gøre opmærksom paa, at ogsaa efter vor nuværende kommunale Lovgivning har jo Indenrigsministeren og Amtmændene et ikke ringe Tilsyn med Kommunerne, for saa vidt de handle mod Loven eller ikke opfylde deres Pligt. Det kan være, at dette herefter maa gøres gældende i noget stærkere Omfang — derom kan jeg intet sige — men det ærede Medlem forvekslede vist det kommunale Selvførelse med andre Ting, naar han talte om Bonusloven i denne Forbindelse; i denne er der ikke Tale om at gaa Kommunerne for nær, men om at give en Lovbestemmelse i Fortsættelse af en tidligere Lovbestemmelse. Hvorledes Kommunerne ville anvende den Lovbestemmelse, der her gives, er en anden Sag. Man vil ikke uden Nødvendighed gribe ind i det kommunale Selvførelse, og jeg kan ikke erkende, at man

gør det, fordi man giver en Lovbestemmelse, som mange ikke synes om. — Det ærede 4de Medlem for 8de Kredts (Ovesen) udtalte, at Loven ikke vil være let at gennemføre, og dertil er jeg ganske enig. Det kan meget godt være, at Loven ikke øjeblikkelig finder Tilslutning, og at den gennemføres forstellig i de forskellige Kommuner, alt efter som man opfatter den; det er om trent unudgaaeligt, men saa maa naturligvis de overordnede Myndigheder være vejledende og gribe ind for saa vidt det er for nødvendigt. Jeg er ogsaa tilbøjelig til at tro, at det vil være nogen Tid, førend man kommer til at sikre sig nogenlunde ensartede Resultater. Naar man giver en Lov, der i den Grad kræver kommunal Medvirken, naar man er kommen ind paa et Grundlag, hvor Kommunerne blive medbestemmende med Hensyn til Gennemførelsen, kan man ikke gaa ud fra, at de alle ville gennemføre den i samme Måde og paa samme Måde — det kan man ikke paaregne — men deraf følger ikke, at det ikke er forstandigt at give Kommunerne denne Medbestemmelse, men det maa da paases, at Anvendelsen bliver som det ønskes fra Lovgivningsmagtens Side, og man maa se at saa Loven gennemført saa ensartet som muligt. Det gaar vel ogsaa med Tiden. — Det ærede Medlem ønskede, at der snarest muligt maatte blive givet en Formular. Det forekommer mig, at det er af større Betydning, at Formularen bliver sikker og let forstaaelig, end at den kommer hurtig. Der maa derfor være forbeholdt nogen Tid til at udarbejde den. Hvad det kommer an paa er jo, at den foreligger inden den 1ste Juli, og at den er brugbar, naar den kommer. Jeg skal selvfølgelig være opmærksom derpaa. Det ærede Medlem nævnte, at den kommunale Administrations Byrder ville blive betydelige paa Grund af denne Lov, og at der derfor maa stilles flere Midler til Kommunalbestyrelsernes Raadighed. Det vedkommer ikke Indenrigsministeren, men ligger nærmest i Amtsrådernes Haand. Jeg skal kun gentage, hvad jeg har sagt i det andet Ting, at jeg er en bestemt Modstander af, at vi skulde gaa over til lønede kommunale Formænd paa Landet; det bør være Uresposter, ikke lønede Stillinger. At man giver vedkommende Medhjælp til Kontorhold, og hvad der hører til den regelmæssige Behandling, Regnskaberne Bilægning med Røtteringer, er ganske i sin Orden. Det er nu ganske almindeligt og noget, som vist intet Amtsråd vil modrette sig. Det kan godt være, at nogle af disse Medhjælpssummer maa forhøjes; det er et ganske andet Spørgsmaal.